

Gentenaar Bavo Dhooge heeft de afgelopen 25 jaar 125 boeken bij elkaar geschreven. Soms werkt hij tegelijk aan een thriller, een literaire roman, een jeugdboek én een opdracht. "Dat ik een van de weinige Vlaamse auteurs ben die kan leven van zijn pen doet er eigenlijk niet toe. Schrijven heeft voor mij iets dwangmatigs."

Zoals het hoort bij een rasschrijver, is elk vrij plekje in het appartement van Bavo Dhooge (52) aan de Reep opgevuld met boeken. Vijfduizend stuks staan er, netjes gerangschikt in kasten voor romans, non-fictie en autobiografieën. Zelfs het kleinste kamertje hangt vol met portretten van zijn favoriete auteurs.

"En toch wou ik eigenlijk proftennisser te worden", zegt Bavo Dhooge. "Als tiener al kwam ik in aanmerking voor internationale toernooien."

Waarom ruilde je het tennisracket in voor de pen?

"Voor iemand van bescheiden komaf was tennissen op hoog niveau niet evident. Zeker niet meer toen mijn vader, die een kinepraktijk had in volkswijk de Muide, overleed toen ik pas elf was. Maar ik had nog een andere passie: verhaaltjes verzinnen met mijn figuurtjes van Playmobil. Eigenlijk doe ik al die jaren later nog steeds hetzelfde, maar dan op papier."

En tegen een razend tempo. Hoe doe je dat, 125 boeken schrijven op 25 jaar?

"Ik zou kunnen antwoorden: door discipline. Het klopt dat ik iedere dag om 9 uur aan mijn bureau ga zitten om te schrijven. Een collega-schrijver vroeg me naar hoeveel woorden per dag ik streef. Woorden? Ik denk in pagina's. Doorgaans haal ik toch vijf, zes pagina's per dag."

Als kind verzon ik verhaaltjes voor mijn figuurtjes van Playmobil. Al die jaren later doe ik als schrijver eigenlijk nog altijd hetzelfde

Vijf à zes boeken per jaar. Wekt dat niet de indruk dat het allemaal vluggertjes zijn?

"Als dat zo is, dan is dat jammer en verkeerd. Ik heb een rusteloos gen, in mijn bovenkamer is het nooit stil. Maar ik kan geen uren aan een stuk zitten sjieken op een woord. Schrijven zie ik eerder als een geïmproviseerde solo van een jazzmuzikant. De zinnen rollen er vaak uit als in een gulp."

"Eten, drinken, schrijven, voor mij zijn ze alle drie levensnoodzakelijk. De realiteit op zich volstaat niet, ik heb een parallelle wereld van de verbeelding nodig. Een dag waarop ik niets op papier heb gezet, voelt aan als een verloren dag. Noem me gerust een dwangmatig schrijver."

Mag ik het ook dwangmatig vinden dat de titels van al jouw 125 boeken beginnen met de letter s?

"Dat was aanvankelijk een eerbetoon aan mijn zoon Samuel. Daarna vond ik het gewoon makkelijker omdat het de eindeloze keuze voor een titel al flink beperkt."

Je nieuwste politiethriller De Schuldenaar draait rond een vrouw uit de showbizz die een bastaardzoon heeft van een lid van onze koninklijke familie. Waarbij je schalks verwijst naar "de prins die van wanten wist". Heb je dit boek nog snel geschreven na de revelaties over "prins" Clement?

"Dat is puur toeval, het boek was toen al klaar. Ik schrijf ook nooit een boek op basis van de actualiteit. En er is ook een belangrijk verschil: de moeder en zoon in De Schuldenaar zijn uit op wraak."

Voor het hoofdpersonage, een Gentse bodyguard, trok je op met een échte lijfwacht. Wat is het meest verrassende wat je van hem leerde?

"Hoe saai dat beroep in werkelijkheid is (lacht). Dat is ook de reden waarom zo veel jongelui afhaken. Ze verwachten actie, maar 90 procent van hun werk bestaat uit Netflix kijken in de auto terwijl ze wachten op de persoon die ze beschermen. Maar ze zijn wel gemachtigd om een vuurwapen te dragen."

Dat wapen wordt in jouw boek meteen al in de eerste scène gebruikt op een als Airbnb ingerichte woonboot aan de Nieuwe Dokken. Voor Gentse lezers vormt dergelijke authentieke couleur locale een leuk extraatje.

"Sinds ik mijn auto van de hand heb gedaan, wandel ik dagelijks rond in de stad waar ik gepokt en gemazeld ben. Gent is mijn thuis. Als ik voor een lezing in een school naar Antwerpen moet, krijg ik al heimwee als ik in het Dampoortstation op de trein stap. Zo erg is het al (lacht)."

Uiteraard heeft Bavo Dhooge twee boeken uit: de politiethriller *De Schuldenaar* en de bundeling van kortverhalen *Soms is kort lang nog niet zo slecht* liggen allebei in de boekhandel.

www.bavodhooge.com